

Sygn. akt II K 428/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Nowak

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Grabarz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 sierpnia 2017 roku

sprawy **B. K.**, syna A. i B. z domu M., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 czerwca 2017 roku około godz. 19.50 na ul. (...) w B., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. oskarżonego **B. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem pojazdów kategorii (...) oraz (...);
3. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2017 roku ;
4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego B. K. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu (...);
5. wymierza oskarżonemu 100 złotych (sto) złotych opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II K 428/17

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynów zarzuconych oskarżonemu

Zachowanie oskarżonego polegające na tym, że w dniu 12 czerwca 2017 roku około godziny 19.50 na ul. (...) w B., jechał jako kierujący samochodem osobowym S. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 1 k.k.

Do bytu przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. wystarczy samo prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Nie ma przy tym znaczenia, czy kierując pojazdem naruszył jeszcze inne przepisy ruchu drogowego, czy

też nie. Popelnione ono zostaje, umyślnie, w momencie gdy pijany kierowca wsiada za kierownicę pojazdu i rusza w drogę. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż w wydychanym przez **B. K.** powietrzu stwierdzono obecność 1,10 mg/l alkoholu, zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk, będąc przy tym czynem zawinionym, karygodnym i społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK. Jako okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego Sąd potraktował jego przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu oraz uprzednią sądową niekaralność.

Sąd uznał, że nie ma potrzeby orzekania w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd zachowanie oskarżonego poczytał jako jednorazowy wybryk, a mając na względzie jego uprzednią niekaralność zakłada, iż podobne zachowanie nie zdarzy się w przyszłości. Tym samym nie ma potrzeby sięgania po najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez art. 178a § 1 KK. Dlatego też Sąd skorzystał z możliwości, jaką daje mu ten przepis i orzekł wobec oskarżonego karę łagodniejszego rodzaju, tj. karę grzywny samoistnej.

Zdaniem Sądu kara 100 stawek dziennych grzywny ta jest adekwatna do stopnia winy B. K. oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania oraz cele represyjne względem osoby oskarżonego.

Określając wysokość jednaj stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd uznał, iż odpowiada ona aktualnej kondycji finansowej i majątkowej oskarżonego i nie powinna stanowić dla niego nadmiernej uciążliwości, zwłaszcza że jest osiąga on regularne dochody z tytułu zatrudnienia.

Stosownie do treści art. 42 § 2 kk Sąd zobligowany był, by orzec w stosunku do oskarżonego **B. K.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Orzekając środek karny w minimalnym ustawowym rozmiarze, tj. 3 lat Sąd miał na uwadze wagę naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego stopień nietrzeźwości oraz masowość tego typu przestępstw. Ów środek karny ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji pełniąc funkcję zabezpieczającą. Jego ratio legis polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa wyłączyć z ruchu drogowego, celem zapewnienia tegoż bezpieczeństwa innym użytkownikom ruchu. W tej sytuacji zarówno względem wychowawczy aspekt kary, jak i względem na społeczną szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu uzasadniały konieczność orzeczenia wobec oskarżonego kary zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze 3 lat.

Jednakże orzekając ów środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd wyłączył z jego zakresu pojazdy kategorii (...) oraz (...). Za podjęciem takiej decyzji przemawia przede wszystkim fakt, iż oskarżony zatrudniony jest jako kierowca samochodu ciężarowego pow. 3,5 tony w ruchu krajowym oraz zagranicznym (umowa o pracę k. 38 – 39). Oskarżony nie posiada żadnego innego wyuczonego zawodu (ma wykształcenie średnie ogólne), a dochody uzyskiwane z pracy stanowią jedyne źródło utrzymania dla niego oraz jego córki, wobec której na oskarżonym ciąży obowiązek alimentacyjny. Pozbawianie go jedyne źródła dochodu w ocenie Sądu stanowiłoby dla **B. K.** zbyt surową uciążliwość. Wsiadając za kierownicę w stanie nietrzeźwości oskarżony niewątpliwie działał nierozważnie, ryzykując utratę prawa jazdy, będącego źródłem jego dochodu. Jednakże to nieprzemysłane zachowanie **B. K.** nie może skutkować negatywnymi konsekwencjami względem jego córki, która może utracić dochody z tytułu alimentów. Oskarżony w chwili czynu kierował samochodem osobowym, a więc pojazdem innej kategorii niż na co dzień świadczy pracę. Pozbawienie go możliwości kierowania pojazdami właśnie tej kategorii w realiach przedmiotowej sprawy będzie w ocenie Sądu wystarczającą reakcją karną na jego zachowanie.

Z mocy prawa na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2017 roku.

Sąd stosownie do treści art. 43a § 2 KK zobligowany był do orzeczenia od oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Fundacji (...). Orzekając owo świadczenie w najniższym ustawowym rozmiarze tj. 5000 PLN Sąd miał na uwadze

stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili zdarzenia oraz fakt, iż nie był on uprzednio karany i po raz pierwszy wszedł w konflikt z prawem.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), nakładając na oskarżonego obowiązek zwrotu kosztów sądowych w kwocie 170 złotych, w tym opłaty w kwocie 100 złotych.